



OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBI CLASICE

Ediția a XXXIV-a, Brăila, 19-22 aprilie 2023

LIMBA GREACĂ VECHIE

Clasa a XI-a

Subiectul I

50 de puncte

Traduceți în limba română. Atenție la indicații!

Ajunul bătăliei de la Cunaxa

1 Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς ἔνθα ἔμελλε καταλύειν, ἥνικα Πατηγύας, ἀνὴρ Πέρσης τῶν ἀμφὶ Κῦρον χρηστός, προφαίνεται ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ, καὶ εὐθὺς πᾶσιν οἷς ἐνετύγχανεν ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ ἐλληνικῶς ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται ὥς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. 2 Ἐνθα δὴ πολλὸς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι· 3 Κῦρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνεδύετο καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον.

(Xenophon, *Anabasis*, I, 8, 1-3)

Indicații:

παρεσκευασμένος – participiu perfect de la παρασκευάζω

ἐπιπεσεῖσθαι – infinitiv viitor mediu de la ἐπιπίπτω

ἀναβάς – participiu aorist de la ἀναβαίνω

καθίστασθαι – infinitiv prezent mediu de la καθίστημι

Subiectul II

40 de puncte

Redactați, în circa 400 de cuvinte, o analiză ideatică și stilistică a fragmentului de mai jos, concentrându-vă asupra următoarelor aspecte:

- integrarea corespunzătoare a fragmentului în cântul al IV-lea al *Iliadei* și în ansamblul operei;
- la ce se referă Zeus în alocuțiunea sa și care e pricina nemulțumirii zeitelor;
- comportamentul zeilor în raport cu oamenii;
- identificarea a trei procedee stilistice/cuvinte/expresii sugestive pentru ilustrarea ideilor.

« Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
Ἄλλ' ἦτοι ται νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φίλομειδῆς Ἀφροδίτη 10
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἴομενον θανέεσθαι.
Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἦ ρ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν 15
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο. »
᾽Ως ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20
πλησῖαι αἶ γ' ἦσθιν, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
(Homer, *Iliada*, IV, 7-24)

„Două zeițe sunt cele ce-ajută-n război pe Menelau.
Hera slăvita în Argos și Atena în Alalcomene.
Dar mulțumite sunt ele să cate la el de departe;
Numai zeiț-Afrodita cea galeșă-l tot împresoară
Și-l ocrotește pe Paris, păzindu-l de neagra ursită;
Ea l-a scăpat și-adineauri, când fuse pe pragul pieirii.
Biruitor este totuși Menelau cel gata de arme.
Dar să vedem noi acuma cum poate mai bine să fie:
Oare s-aprindem războiul și crâncena încăierare?
Au între Ahei și Troieni s-aducem odată-mpăcare?
Dacă ne place cumva și-i mai bună părerea din urmă,
Las'să mai stea locuită a regelui Priam cetate
Și pe Elena din Argos s-o ducă Menelau acasă.”
Asta le zise, și prinse să murmure-Atena și Hera,
Steteră aproape, urzind a Troienilor nenorocire.
Palas tăcu și nimica nu zise, deși ea pe Zeus
Se înciudase și-a fost de mânie sălbatic-aprinsă.
Hera ea singur-apoi izbucni de necaz biruită:
(traducere de George Murnu)